

Asia C-457/05

Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV vastaan Diageo Deutschland GmbH

(Landgericht Wiesbadenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Direktiivi 75/106/ETY – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Valmispakkauksiin pakatut nesteet – Pakkaaminen tilavuuden mukaan – 5 artiklan 3 kohdan b ja d alakohta – Baileys Minis – Kaupan pitäminen nimellistilavuudeltaan 0,071 litran kokoisissa valmispakkauksissa

Julkisasiamies J. Mazákin ratkaisuehdotus 14.6.2007 I - 8079
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 4.10.2007 I - 8092

Tuomion tiivistelmä

1. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Nesteiden pakkaaminen valmispakkauksiin – Direktiivi 75/106*
(EY 28 artikla; neuvoston direktiivin 75/106, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla, 5 artiklan 3 kohdan b ja d alakohta sekä liitteessä III oleva 4 kohta)

2. *Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Määrälliset rajoitukset – Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet*

(EY 28 artikla; neuvoston direktiivin 75/106, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla, 5 artiklan 3 kohdan b ja d alakohta sekä liitteessä III oleva 4 kohta)

1. Kun otetaan huomioon tiettyjen nesteiden pakkaamista valmispakkauksiin tilavuuden mukaan koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 75/106 systematiikka ja tavoite sekä EY 28 artiklassa taattu tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaate, kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohdan d alakohta on tulkittava siten, että nimellistilavuudeltaan 0,071 litran kokoisia valmispakkauksia, jotka sisältävät tämän saman direktiivin liitteessä III olevassa 4 kohdassa lueteltuja tuotteita ja joita laillisesti valmistetaan ja pidetään kaupan Irlannissa tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa, voidaan pitää kaupan myös muissa jäsenvaltioissa.

Päinvastainen tulkinta ei voi olla perusteltu kuluttajien suojaa koskevan pakottavan vaatimuksen vuoksi.

Vaikka direktiivin 75/106 johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaan direktiivillä pyritään estämään se, että kuluttaja on vaarassa joutua harhaanjohtetuksi liian samankaltaisten nimellistilavuuksien takia, ottamalla lähtökoh-

daksi tavanomaisesti valistuneen sekä kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan näkökulma voidaan katsoa, että tällaista vaaraa ei ole.

Direktiivin 75/106 4 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään kyseisessä direktiivissä tarkoitettujen valmispakkausten osalta velvollisuus ilmoittaa etiketissä pakkaukseen sisältyvän nesteen nettomäärä tilavuusyksikköinä, minkä avulla voidaan estää se, että kuluttaja sekoittaa keskenään kaksi tilavuutta, ja minkä perusteella kyseinen kuluttaja voi ottaa tilavuuksien eron huomioon vertaillessaan kahteen erilaiseen pakkaukseen pakatun saman nesteen hintoja.

Tältä osin 0,071 litran kaltainen nimellistilavuus, joka sijoittuu 0,05 litran ja 0,10 litran nimellistilavuuksien väliin, jotka puolestaan kuuluvat direktiivin 75/106 liitteessä III olevassa 4 kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta yhteisön säädöksissä sallittuihin nimellistilavuuk-

siin, eroaa näistä kahdesta tilavuudesta riittävästi sen estämiseksi, että kuluttaja sekoittaa tilavuudet keskenään.

Lopuksi on otettava huomioon kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa annettusta direktiivistä 98/6 johtuva velvollisuus ilmoittaa yksikköhinta valmispakkauksen nimellistilavuudesta riippumatta.

(ks. 27–31 kohta ja
tuomiolauselman 1 kohta)

2. Tiettyjen nesteiden pakkaamista valmispakkauksiin tilavuuden mukaan koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 75/106 systematiikan ja tavoitteen sekä tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaista on se, että kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen johdosta, luettuna yhdessä tämän saman artiklan 3 kohdan d alakohdan kanssa, tämän direktiivin liitteessä III olevassa 4 kohdassa lueteltuja tuotteita kielletään pitämästä kaupan nimellistilavuudeltaan 0,071 litran kokoisissa valmispakkauksissa muissa jäsenvaltioissa kuin Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Koska näitä valmispakkauksia voidaan näiden säännösten mukaisesti saattaa markkinoille vain näistä kahdesta jäsenvaltiosta käsin, tällainen kielto on omiaan asettamaan esteitä yhteisön sisäiselle kaupalle, koska siitä voi olla seurauksena se, että niiden valmistaminen ja markkinoille saattaminen muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden valmistajien toimesta muuttuu vaikeammaksi ja kalliimmaksi, ja jopa se, että kyseiset valmistajat luopuvat tällaisten valmispakkausten pitämisestä kaupan.

Tämä kaupan pitämistä koskeva kielto ei voi olla perusteltu, koska se on ilmeisessä ristiriidassa yhden niistä päämääristä kanssa, joihin direktiivillä 75/106 itsellään pyritään, eli päämäärän, joka koskee esteiden poistamista kyseisen direktiivin liitteessä III tarkoitettuja nesteitä sisältävien valmispakkausten vapaalta liikkuvuudelta, ja koska vaaraa kuluttajan tulemisesta harhaanjohtetuksi ei ole.

Koska direktiivin 75/106 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetty mahdollisuus saattaa nimellistilavuudeltaan 0,071 litran kokoiset valmispakkaukset markkinoille ainoastaan Irlannista ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta käsin on myönnetty pysyvästi, tällaista mahdollisuutta ei voida perustella kyseisen säännöksen päämäärällä, koska se menee pidemmälle kuin on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi, eli kuten direktiivin 75/106 johdanto-osan kuu-dennesta perustelukappaleesta ilmenee,

sen mahdollistamiseksi, että nämä kaksi jäsenvaltiota sopeutuvat vaikeuksiin, joita aiheutuu nopeista muutoksista kansallisilla säännöksillä säännellyissä keinoissa päättää sisällön määrästä, uusien valvontalajien järjestelmästä ja uuden mittausjärjestelmän hyväksymisestä.

Näin ollen direktiivin 75/106 5 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen alakohdan viimeinen virke, luettuna yhdessä tämän

saman artiklan 3 kohdan d alakohdan kanssa, on pätemätön siltä osin kuin 0,071 litran nimellistilavuus on jätetty siinä pois tämän direktiivin liitteessä III olevan 4 kohdan I sarakkeessa esitetyistä, yhteisön säädöksiin yhdenmukaistetuista nimellistilavuuksista.

(ks. 32, 33, 35–37 ja 39 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)